

Jaktförordning 12.7.1993/666

På föredragning av jord- och skogsbruksministern stadgas med stöd av jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/93) och 4 och 7 §§ lagen den 28 juni 1993 om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift (616/93):

1 § (24.2.2011/170)

Jaktlicens för annat vilt än hjortdjur

Jaktlicens enligt 10 § 1 mom. i jaktlagen (615/1993) krävs

- 1) för jakt på europeisk bäver,
- 2) för jakt på östersjövikare,
- 3) för jakt på gråsäl, samt
- 4) för jakt på rapphöns på andra ställen än inom landskapen Österbotten, Södra Österbotten, Mellersta Österbotten och Norra Österbotten.

2 § (24.2.2011/170)

Beviljande av jaktlicens

Kräver en ändamålsenlig vård av beståndet av en viltart samt ett opartiskt och ändamålsenligt ordnande av jakten detta, kan antalet bytesdjur fastställas till ett färre antal än det ansökta. Vid beviljande av jaktlicens ska beaktas att de skador som förorsakas av viltarten i fråga hålls på en skälig nivå inom området. Jaktlicensen beviljas högst för ansökt antal vilt.

3 § (24.2.2011/170)

Utredningar som ska fogas till ansökan om jaktlicens

Till en ansökan om jaktlicens enligt 1 § ska det fogas utredning om inom vilket område och vid vilken tidpunkt avsikten är att jaga den viltart som nämns i ansökan. Om Finlands viltcentral kräver det, ska sökanden dessutom lämna en utredning till Finlands viltcentral om storleken på beståndet av den viltart som nämns i ansökan om jaktlicens. Sökanden ska på uppmaning av Finlands viltcentral lämna in en utredning om sin jakträtt inom det område som ansökan gäller.

4 § (24.2.2011/170)

Villkor i jaktlicensen

I en jaktlicens som avses i 1 § ska det anges vilket område som licensen gäller för samt antalet djur som får fällas. Av särskilda skäl kan det i licensen ställas begränsningar i fråga om jaktsätt och jaktområde och tas in villkor om ålder och kön på de djur som får fällas.

Beviljad jaktlicens gäller under högst ett år från den tidpunkt då den beviljats.

5 § (24.2.2011/170)

5 § har upphävts genom F 24.2.2011/170.

6 § (24.2.2011/170)

Ansökan om jaktlicens för hjortdjur

Till ansökan om jaktlicens för hjortdjur ska det fogas en karta över det område som avses i ansökan samt utredning om områdets areal.

Om Finlands viltcentral kräver det, ska sökanden till ansökan foga en förteckning över de enheter i fastighetsregistret eller jordregistret eller de delar av dessa inom vilka jakten på hjortdjur sker eller bifoga handlingar som krävs för att visa jakträtten.

Om ansökan om jaktlicens avser jakt på hjortdjur inom områden som nämns i 8 § i jaktlagen och arealen av statens marker som ingår i jaktområdet överstiger 1 000 hektar, ska det till ansökan fogas en preliminär uppgift om dem som deltar i jakten som skyttar och deras fasta boningsorter samt vilka andra möjligheter de har att delta i jakt på hjortdjuret i fråga.

7 § (24.2.2011/170)

Villkor i jaktlicens för hjortdjur

En jaktlicens för ett hjortdjur berättigar till att fälla ett fullvuxet djur eller två kalvar. I jaktlicensen kan det tas in närmare villkor om ålder eller kön på de hjortdjur som får fällas, om detta behövs för en ändamålsenlig vård av hjortdjursbeståndet.

Med kalv avses ett hjortdjur som är yngre än ett år.

7 a § (18.8.2010/702)

Särskild anmälningsskyldighet i anslutning till jaktlicens för hjortdjur

På de älgar som fällts i Enontekis, Enares, Muonios och Utsjokis områden ska genast när älgen har fällts fästas ett märke. Märket fästs i älgens öra. Innehavaren av jaktlicensen eller den som innehavaren har befullmäktigat är skyldig att inom sju dagar lämna in älghuvudet tillsammans med märket till jaktvårdsföreningen.

Jaktvårdsföreningen lösgör märket från älghuvudet samt en tand för vidarebefordran till det forskningsinstitut som utför viltforskning. Jaktvårdsföreningen fogar till leveransen uppgifter som innehavaren av jaktlicensen gett om platsen där älgen fällts och datum, när älgen fälldes samt om älgens vikt och kön och, om älgen är en hane, antalet taggar på hornen.

8 § (24.2.2011/170)

Ansökan om jaktlicens för hjortdjur och behandling av ansökan

Ansökan om jaktlicens för hjortdjur ska senast den 30 april lämnas till den jaktvårdsförening inom vars verksamhetsområde huvuddelen av det jaktområde som avses i ansökan är beläget.

Jaktvårdsföreningen ska senast den 15 maj lämna in ansökningshandlingarna och sitt eget utlåtande till Finlands viltcentral.

Finlands viltcentral ska senast den 10 augusti avgöra ansökningarna och utan dröjsmål tillställa sökandena sina beslut.

Jaktlicens för hjortdjur gäller under ett jaktår i taget.

9 § (24.2.2011/170)

Anmälningsskyldighet i anslutning till jaktlicens och jaktlicens för hjortdjur

Licenshavaren ska underrätta jaktvårdsföreningen om utfallet av den jakt som skett med stöd av en jaktlicens enligt 10 § i jaktlagen eller en jaktlicens för hjortdjur enligt 26 § i nämnda lag. Anmälan ska göras inom sju dygn efter det att de i jaktlicensen nämnda djuren fällts eller, om djur inte fällts, inom sju dygn efter det att fredningstiden har börjat.

I anmälan ska anges antalet fällda djur och djurens kön samt när och var djuren har fällts. I fråga om hjortdjur som avses i 26 § i jaktlagen ska dessutom antalet fällda fullvuxna hjortdjur och kalvar anges samt till anmälan fogas ett verifikat över att jaktlicensavgiften betalats.

Jaktvårdsföreningen ska lämna Finlands viltcentral de anmälda uppgifterna inom 14 dygn efter det att fredningstiden för viltarten i fråga har börjat.

Finlands viltcentral ska årligen lämna jord- och skogsbruksministeriet ett sammandrag över beviljade jaktlicenser och antalet bytesdjur som fällts med stöd av dem.

10 §

Användning av sax och snara

Sax får användas för jakt på bäverarter, bisamråtta, i farm uppfödd fjällräv, rödräv, mårdhund, hermelin, mink, iller, skogsmård, grävling och utter samt för fångst av däggdjur som hänförs till icke fredade djur. En sax som är avsedd för fångst av vilt skall vara sådan att djuret måste gå igenom saxen och att den i förhållande till djurets storlek med tillräcklig slagkraft omedelbart dödar ett djur som gått i saxen. Diametern på en sax får vara högst 30 centimeter.

Snaror får användas för fångst av dalripa och fjällripa i Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner.

11 § (24.2.2011/170)

Användning av fälla och fotsnara

Fällor som fångar bytet levande och andra motsvarande fångstanordningar får användas för fångst av lodjur, europeisk bäver, kanadensisk bäver, bisamråtta, i farm uppfödd fjällräv, rödräv, mårdhund, hermelin, mink, iller, skogsmård, grävling, utter, vildkanin, ekorre, östersjövikare, och gråsäl samt av icke fredade däggdjur. Fällor och andra fångstanordningar ska vara sådana att ett fångat djur ryms i dem stående och liggande i naturlig ställning utan att skada sig självt.

Fotsnaror får användas för fångst av rödräv under den tid terrängen är snötäckt. Diametern på fotsnarans ögla i utlöst tillstånd ska vara minst 30 millimeter.

Användning av en fångstanordning som avses i 1 och 2 mom. ska ordnas så att man minst en gång per dygn kan konstatera om ett djur gått i fångstanordningen.

12 §

Användning av hund vid jakt på hjortdjur

Vid jakt på hjortdjur får inte användas okopplad drivande hund med större mankhöjd än 28 centimeter.

Vid jakt på rådjur får användas hund som tillåts i 1 mom. endast från den sista lördagen i september till den 31 januari. (22.6.2005/440)

13 §

Begränsningar som gäller jakt på brunbjörn

Björn får inte drivas ur ide eller skjutas vid ide, åtel eller på en åker där skörden är obärgad. Vid jakt på brunbjörn får inte heller som hjälpmedel användas lockbete som har samband med föda.

14 §

Användning av ljuskälla

Konstgjorda ljuskällor får användas vid spårning och avlivande av ett sårat eller i fotsnara fångat djur samt vid avlivande av djur som fångats i fälla.

14 a § (24.2.2011/170)

Användning av mekaniska anordningar som åstadkommer ljud

Utöver vad som bestäms i 33 § 2 mom. i jaktlagen får mekaniska anordningar som åstadkommer ljud inte användas som hjälpmedel vid jakt på övrigt fågelvilt, skogshare, europeisk bäver, varg, brunbjörn, iller, utter, skogsmård, lodjur, östersjövikare, knubbsäl och gråsäl.

15 §

Användning av gift vid fångst av icke fredade djur

För dödande av råttor, möss och sorkar får gift och giftbeten användas endast i byggnader, inom gårdsplaner, i trädgårdar, i pälsdjurfarmer, på avstjälningsplatser och vid fiskodlingsanstalter. Gift och giftbeten skall placeras så att de inte medför fara för människor eller andra djur.

16 §

Allmänna krav på skjutvapen

Träffenergin hos kulan i ett räfflat kulvapen som används för skytte av vilt ska mätt vid pipans mynning vara minst 100 joule ($E_0 > 100 \text{ J}$). (29.10.2009/823)

Utöver vad som sägs i 1 mom. skall,

1) om vapnet används för att skjuta rödrev, i farm uppfödd fjällrev, grävling, utter, mårhund, tvättbjörn, sumpbäver, skogshare, fälthare, tjäder, orre eller gås, vikten av patronkulan vara minst 2,5 gram och dess träffenergi mätt på 100 meters avstånd från pipans mynning vara minst 200 joule ($E_{100} > 200 \text{ J}$). (29.10.2009/823)

2) om vapnet används för att skjuta rådjur, säl, varg, lodjur, järv, bäver eller mufflon, vikten av patronkulan vara minst 3,2 gram och träffenergin mätt på 100 meters avstånd från pipans mynning vara minst 800 joule ($E_{100} > 800 \text{ J}$),

3) om vapnet används för att skjuta vitsvanshjort, kronhjort, skogsvildren, dovhjort, sikahjort eller vildsvin, vikten av patronkulan vara minst 6 gram och dess träffenergi mätt på 100 meters avstånd från pipans mynning vara minst 2 000 joule ($E_{100} > 2\,000 \text{ J}$) eller, om kulans vikt är minst 8 gram, dess träffenergi mätt på motsvarande sätt vara minst 1 700 joule ($E_{100} > 1\,700 \text{ J}$), (31.1.1994/81)

4) om vapnet används för att skjuta älg eller brunbjörn vikten av patronkulan vara minst 9 gram och dess träffenergi mätt på 100 meters avstånd från pipans mynning vara minst 2 700 joule ($E_{100} > 2\,700 \text{ J}$) eller, om kulans vikt är minst 10 gram, dess träffenergi mätt på motsvarande sätt vara minst 2 000 joule ($E_{100} > 2\,000 \text{ J}$).

För skytte av djur som nämns i 2 mom. 3 och 4 punkten får helmantlad kula inte användas.

Vid jakt får handvapen inte användas.

Automatiska vapen vilkas magasin kan laddas med fler än två patroner får inte användas för att skjuta fågelvilt, skogshare, europeisk bäver, varg, brunbjörn, iller, utter, skogsmård, lodjur, östersjövikare, knobbsäl, gråsäl och icke fredade fåglar. (27.11.1998/869)

17 § (29.10.2009/823)

Kaliber på hagelgevär

Hagelgevär som används för att skjuta vilt ska ha kaliber 10–20. Hagelgevär av mindre kaliber får dock användas för att skjuta vildkanin, bisamråtta, ekorre, hermelin, dalripa, fjällripa, järpe, raphöna, morkulla och ringduva, dock inte hagelgevär av mindre kaliber än 36.

18 §

Inskränkningar angående hagelgevär

Hagelgevär som laddats med hagelpatron får inte användas för att skjuta älg, vitsvanshjort, kronhjort, skogsvildren, dovhjort, sikahjort, brunbjörn, vildsvin, säl eller mufflon. (21.12.2000/1206)

För hagelgevär avsedda kulor får inte användas för att skjuta älg eller brunbjörn.

19 §

Undantagsstadgande angående förbud som avser vapen

Utan hinder av vad som sägs ovan får ett djur som befinner sig i ett gryt, en fälla eller annars i liknande förhållanden samt ett sårat eller skadat djur skjutas med ett för ändamålet lämpat skjutvapen.

20 §

Allmänna krav på pilbåge

Endast vildkanin, skogshare, fälthare, ekorre, europeisk bäver, kanadensisk bäver, bisamråtta, sumpbäver, i farm uppfödd fjällräv, rödräv, mårdhund, tvättbjörn, grävling, hermelin, iller, skogsmård, mink och rådjur samt fåglar som räknas till vilt liksom även icke fredade djur får skjutas med pilbåge. (15.3.2001/224)

Endast pilbågar som kräver en kraft om minst 180 newton (180 N) för spänning av bågen får användas för att skjuta vilt.

Spetsen på en pil som används för att skjuta djur skall vara sådan att en lyckad träff är omedelbart dödande. Om pilbåge används för att skjuta europeisk bäver, kanadensisk bäver eller rådjur skall på pilen användas en skärande spets vars diameter är minst 22 millimeter. Om pilbåge används för att skjuta europeisk bäver eller kanadensisk bäver skall pilen dessutom vara fäst till bågen med en lina. (15.3.2001/224)

Användning av armborst för jakt är förbjuden. (30.12.1996/1374)

21 §

Stadganden om skytte av icke fredade djur

Katter och icke fredade fåglar får skjutas med skjutvapen som fyller kraven enligt 16 § 1 mom. eller 17 §.

22 § (22.6.2005/440)

Utrustning som skall användas vid jakt på hjorddjur

Vid jakt på dovhjort, kronhjort, sikahjort, älg, vitsvanshjort och skogsvildren skall de som deltar i jakten använda tydligt synlig röd eller orange huvudbonad eller ett överdrag av sådan färg samt väst, rock eller motsvarande plagg av liknande färg.

23 §

Jaktledares uppgifter

Jaktledaren för jakt på dovhjort, kronhjort, sikahjort, älg, vitsvanshjort och skogsvildren skall

1) planera de praktiska arrangemangen under jakten,

2) ge dem som deltar i jakten behövliga föreskrifter om jakten och säkerhetsåtgärderna under jakten, samt

3) se till att villkoren i jaktlicensen och bestämmelserna om jakt iakttas.

(22.6.2005/440)

Jaktlicenshavaren skall innan jakt inleds skriftligen meddela vederbörande jaktvårdsförening vem som är jaktledare och hans ersättare.

24 § (24.2.2011/170)

Allmänna fredningstider

Viltet är fridlyst som följer:

1) vildkanin 1.4.–31.8, skogshare och fälthare 1.3.–31.8,

2) ekorre 1.2.–30.11,

3) europeisk bäver och kanadensisk bäver 1.5.–19.8,

4) bisamråtta 20.5.–30.9,

5) hermelin och skogsmård 1.4.–31.10,

6) östersjövikare 16.10.–15.4. och 1.6.–31.8. samt gråsäl 1.1.–15.4,

7) vildsvin 1.3.–31.5,

8) älg på kommunerna Enontekis, Enares, Muonios och Utsjokis områden från och med den 1 december till och med den 31 augusti och från och med den 21 september till och med den 10 oktober samt i övriga delar av landet från och med den 1 januari till och med dagen före den sista lördagen i september,

9) dovhjort, kronhjort, sikahjort, skogsren och vitsvanshjort från och med den 1 februari till och med dagen före den sista lördagen i september,

10) rådjursbock 16.6.–31.8. och 1.2.–15.5. samt rådjursget och årskilling 1.2.–31.8,

11) mufflon 1.12.–31.8,

12) kanadagås, grågås, sädgås, gräsand, kricka, bläsand, stjärtand, årta, skedand, brunand, vigg, knipa, sothöna, morkulla samt åda och dess årsunge 1.1.–20.8 fram till klockan 12.00,

13) guding 1.1.–31.5,

14) alfågel, småskrake och storskrake 1.1.–31.8,

15) dalripa inom landskapen Norra Savolax, Norra Karelen, Södra Österbotten, Mellersta Österbotten, Österbotten, Mellersta Finland, Norra Österbotten, Kajanaland och Lappland med undantag för Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner 1.11.–9.9, samt i Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner 1.4.–9.9. och i övriga delar av landet hela året,

16) fjällripa i Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner 1.4.–9.9. och i övriga delar av landet hela året,

17) orre och järpe 1.11.–9.9,

18) tjäder 1.11.–9.9,

19) rapphöna 1.11.–9.9,

20) fasan 1.3.–31.8, samt

21) ringduva 1.11.–9.8.

25 § (24.2.2011/170)

Särskilda fredningstider

Hona av i farm uppfödd fjällräv, rödräv, mårhund, tvättbjörn, grävling, iller, mink och sumpbäver, vilken åtföljs av årsunge, är fridlysta 1.5.–31.7.

Hona av vildsvin, dovhjort, kronhjort, sikahjort, rådjur, älg, vitsvanshjort, skogsren och mufflon, vilken åtföljs av årsunge, är alltid fridlyst.

25 a § (24.2.2011/170)

Fredningstider för icke fredade fåglar

Icke fredade fåglar är fridlysta som följer:

1) kråka, gråtrut, havstrut, tamduva och björktrast inom landskapen Norra Österbotten, Kajanaland och Lappland 1.5.–31.7, inom landskapen Norra Savolax och Norra Karelen 1.4.–31.7 och i övriga delar av landet 10.3.–31.7,

2) skata inom landskapen Norra Savolax, Norra Karelen, Norra Österbotten, Kajanaland och Lappland 10.4.–31.7 och i övriga delar av landet 1.4.–31.7,

3) korp inom renskötselområdet 10.4.–31.7, samt

4) kolonier av gråtrut hela året.

26 § (24.2.2011/170)

Fredning av bo av bisamrätta och bäver

Bebodda bon av bisamråtta och bäver får inte förstöras. Dammar eller andra konstruktioner som hör till ett bebott bo får dock för förebyggande av skador förstöras under tiden 15.6.–30.9.

27 § (24.2.2011/170)

27 § har upphävts genom F 24.2.2011/170.

28 § (24.2.2011/170)

28 § har upphävts genom F 24.2.2011/170.

29 § (24.2.2011/170)

29 § har upphävts genom F 24.2.2011/170.

30 § (24.2.2011/170)

30 § har upphävts genom F 24.2.2011/170.

31 § (27.11.1998/869)

Handel med vilt

Handel med i Finland jagad kanadagås, sädgås, årtä, alfågel, knipa, småskrake, storskrake, järpe, orre och tjäder samt med identifierbara delar av dessa fåglar och av dem tillverkade produkter är förbjuden.

Om verkställigheten av rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem stadgas i 44 § naturskyddslagen (1096/1996). (19.7.2001/664)

32 §

Ersättning för omhändertagande av hund

Ersättning enligt 55 § 3 mom. jaktlagen för skötsel av hund skall bestämmas så, att den till fullo täcker utgifterna för skötseln av den omhändertagna hunden. Som sådana utgifter beaktas arbetsgången vid skötseln, de för skötseln anskaffade förnödenheterna och en skälig andel av omkostnaderna för de utrymmen som under vårdtiden använts vid skötseln.

33 § (24.2.2011/170)

33 § har upphävts genom F 24.2.2011/170.

34 § (24.2.2011/170)

34 § har upphävts genom F 24.2.2011/170.

35 §

35 § har upphävts genom F 23.12.1999/1238.

36 § (24.2.2011/170)

36 § har upphävts genom F 24.2.2011/170.

37 § (24.2.2011/170)

37 § har upphävts genom F 24.2.2011/170.

38 §

Jakttillstånd för utlänningar

Tillstånd enligt 46 § 3 mom. jaktlagen kan beviljas en utlänning som tillsammans med en finländsk jägare bedriver jakt inom ett område som avses i det nämnda momentet. Villkor är vidare, att vederbörande fyller i 2 § lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift (616/93) nämnda krav.

39 § (24.2.2011/170)

Anmälan till jakträttshavaren

En i 83 c § 2 mom. i jaktlagen avsedd anmälan ska göras muntligt, per telefon eller på annat sätt senast följande vardag efter det att viltet påträffats. Påträffas inte jakträttshavaren inom två dygn, får jägaren behålla djuret.

Om jakträttshavaren i fall som avses i 83 § 2 mom. i jaktlagen övertar djuret, anses han i stället för jägaren ha utnyttjat sin motsvarande jaktlicens.

40 § (22.6.2005/440)

Anmälan om sårat djur

Anmälan om vildsvin, varg, brunbjörn, järv eller lodjur som sårats och som kvarblivit i skogen skall utan dröjsmål göras till närmaste polis.

41 § (24.2.2011/170)

Tillstånd till vissa viltvårdsåtgärder

Tillstånd enligt 40 § i jaktlagen ska sökas skriftligen hos Finlands viltcentral. I ansökan ska anges skälen till att tillstånd söks liksom också de fångstmetoder som kommer att användas. Förutsättningar för beviljande av tillstånd är att de avsedda åtgärderna inte föranleder betydande men för de i vilt tillstånd levande bestånden av vilt.

I beslutet ska anges

- 1) vilka fångstmetoder som är tillåtna med stöd av tillståndet,
- 2) hur många djur sökanden får fanga eller ta tillvara, och
- 3) på vilket sätt tillståndshavaren ska meddela Finlands viltcentral om effekterna av viltvårdsåtgärderna.

Ett beviljat tillstånd gäller under ett år i taget, om det inte i tillståndsbeslutet bestäms att giltighetstiden är kortare.

42 §

Behandling av olagliga fångstredskap

Är ägaren av en fångstanordning som avses i 81 § 2 mom. jaktlagen känd och kan fångstanordningen med smärre reparationer ändras så att den fyller de krav som ställs på fångstanordningar eller har dess delar bruksvärde, skall fångstanordningen återlämnas till ägaren. I annat fall skall fångstanordningen förstöras.

Omhändertas en enligt 1 mom. återlämnad fångstanordning på nytt med stöd av 81 § jaktlagen, skall fångstanordningen förstöras.

43 § (24.2.2011/170)

43 § har upphävts genom F 24.2.2011/170.

44 § (24.2.2011/170)

Anmälan om fällda rådjur

Jägaren ska underrätta Finlands viltcentral om utfallet av jakt som skett på rådjur. Anmälan ska lämnas inom sju dygn efter det att rådjuret har fällts.

I anmälan ska för varje fällda rådjursindivid anges

- 1) ålder (vuxen eller kalv),
- 2) kön,
- 3) när djuret fälldes, samt
- 4) var djuret fälldes.

Fångstplatsen ska anges med registerenheten i fastighetsregistret. Dessutom ska det uppges om registerenheten i fråga ingår i en jaktförenings eller ett jaktlags jaktområde för rådjur eller om det är fråga om en registerenhet som inte hört till ett sådant jaktområde. Arealen av jaktföreningens eller jaktlagets jaktområde ska också uppges. Om bytet har fällts på en registerenhet som inte ingår i en jaktförenings eller ett jaktlags jaktområde, ska också arealen av registerenheten uppges.

Finlands viltcentral ska lämna jord- och skogsbruksministeriet ett sammandrag av de anmälda uppgifterna inom 30 dygn efter det att fredningstiden har börjat.

45 § (17.11.1995/1289)

Renkarls rätt att medföra jaktvapen

Polisdistriktets chef kan på förslag av renbeteslagets renvärd ge renkarl som utför sysslor inom renskötseln tillstånd att utan hinder av 35 § 3 mom. i motordrivnet fordon i terräng transportera sådant jaktgevär vars kula har en träffenergi som fyller i 16 § 2 mom. 2 punkten stadgade krav.

46 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 1993.

47 §

Övergångsstadganden

Med avvikelse från vad som stadgas i 24 § iakttas under tiden mellan den 1 augusti 1993 och den 31 mars 1994 de jakttider som gäller när denna förordning träder i kraft.

Föreligger skäl härtil kan jord- och skogsbruksministeriet föreskriva undantag från jakttiderna enligt 1 mom. för älg.

Med avvikelse från vad som sägs i 36 § 3 mom. skall anslag som beviljats jaktvårdsdistrikten och jaktvårdsföreningarna år 1993 betalas av länsstyrelsen, till vilken också skall inlämnas redogörelsen för användningen av medel.

Ikraftträdelsestadganden:

31.1.1994/81:

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 1994.

17.11.1995/1289:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

8.12.1995/1400:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

30.12.1996/1374:

Denna förordning träder i kraft den 15 januari 1997.

27.11.1998/869:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

23.12.1999/1238:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

26.5.2000/479:

Denna förordning träder i kraft den 31 maj 2000.

21.12.2000/1206:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

15.3.2001/224:

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2001. Dess 1 § träder dock i kraft först den 1 augusti 2001.

19.7.2001/664:

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2001.

27.9.2001/820:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

18.9.2003/812:

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2003.

22.6.2005/440:

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2005.

9.8.2007/793:

Denna förordning träder i kraft den 29 augusti 2007.

Jaktlicenser för älg som jaktvårdsdistriktet beviljar för jaktåret 2007/2008 innan denna förordning träder i kraft gäller utan särskilt beslut till och med den 31 december 2007.

10.7.2008/489:

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2008.

29.10.2009/823:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

18.8.2010/702:

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2010.

24.2.2011/170:

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2011.